

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

på, at ved martsforliget blev den maksimale timelønsforbedring for de ugelønnede ansat til 14 øre, og i det forslag, der her foreslås ophøjet til lov for slagteriarbejdernes vedkommende, er den tilsvarende stigning 21 øre, altså 50 pct. mere. Jeg synes dog, det giver et bidrag til vurderingen.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen mente, at slagteriarbejderforbundets ledelse var imod statsindgreb på dette punkt. Ja, jeg er ikke i tvivl om, at slagteriarbejderforbundets ledelse ganske som den øvrige fagbevægelse her i landet principielt er imod statsindgreb i arbejdsforholdene på disse punkter, således som det er kommet så tydeligt til udtryk fra denne talerstol her i dag. Men samtidig vil jeg dog tilføje, at jeg har begrundet formodning om, at slagteriarbejderforbundets ledelse forstår de motiver, der ligger bag det lovforslag, der her er fremsat.

Overfor det ærede medlem hr. Hans Rasmussen vil jeg meget gerne bekræfte, at den normale fremgangsmåde ved overenskomsters fornyelse fortsat skal være den gældende, og at der, som det også vil være det høje ting særdeles vel bekendt, ikke er noget almindeligt forbud mod arbejdskamp her i landet.

Carl P. Jensen: Jeg vil blot stille det spørgsmål i anledning af det ærede medlem hr. Alfred Jensens bemærkninger, om det ærede medlem tror, at der her i salen kan skaffes flertal for, at denne konflikt kommer til udbrud. Jeg betragter det som ganske udelukket, og derfor er der chance for en anden udvej, som uvægerlig vil blive til skade for slagteriarbejderne, hvis man indtager det standpunkt, som det ærede medlem har taget. Jeg vil ikke afvise, at hævde af lønkrav kan have en vis betydning, men jeg beder om, at man ikke undervurderer betydningen af, hvad man er bekendt med, at slagteriarbejdernes hovedbestyrelse anbefaler dette forslag. Derfor vil jeg gerne slutte med een bemærkning

til, og det skal være den, at der, således som det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde i 1938, ikke synes at være nogen vej udenom som en nødhjælp at give det foreliggende forslag lovskraft. Han erklærede dengang, at kommunisterne kunne stemme for at ophøje det da forkastede forslag til lov.

Steen: Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen udtalte, at det var med betænkelighed, han så folketinget begynde at blande sig i den slags forhold, som der her er tale om. Det giver mig anledning til at sige, at det, vi for tiden beskæftiger os med, på ingen måde er nogen begyndelse. Det er en fortsættelse af en pligt, som tidligere skiftende regeringer med rigsdagens tilslutning, når forholdene opfordrede dertil, når de gjorde det nødvendigt, har påtaget sig. Dertil vil jeg gerne føje, at jeg forstår, deler og erkender det rigtige i alle det ærede medlems almindelige betragtninger; det gav jeg udtryk for for et øjeblik siden med ønsket om, at forholdet normalt måtte være, at parterne kunne tale sig tilrette. Men disse almindelige betragtningers rigtighed gælder jo kun til en grænse, og grænsen er der, hvor samfundshensynet bliver det stærkeste. Og det er det, der efter vor bedømmelse i den foreliggende situation er tilfældet. Derfor har jeg som motivering for vor anbefaling brugt henvisning til helhedens og fællesskabets interesse.

Alfred Jensen: Jeg ser nu — hvad jeg forøvrigt var klar over, før jeg gik op på talerstolen i første omgang — at når der ikke foreligger oplysninger om slagteriarbejdernes lønvilkår, er det ikke, fordi der ikke har været tid til at skaffe dem. Nej, det er simpelthen, fordi man ikke ønsker, at disse oplysninger skal gives her. Efter at jeg har talt, har både ministeren og den ærede ordfører for socialdemokratiet talt om de lønforbedringer, der bliver givet, men ingen af dem har forklaret, hvad slagteriarbejderne egentlig får at leve af, når dette forslag er